

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. február 24. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2009. szeptember 21. napján kihirdetett Kb.I.27/2009/5. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottnak az első fokú ítélet rendelkező rész 1.) és 2.) pontjában értékelt cselekményeket egységesen hivatali visszaélés büntettének (Btk. 225. §) **minősíti**.

A vádlottat lefokozás katonai mellékbüntetésre is **ítéli**.

A SIM kártyát kiadni rendeli.

A halmazati büntetésre való utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 10.120 (tízezer-egyszázhusz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s :

A Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2009. szeptember 21. napján kihirdetett Kb.I.27/2009/5. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntettében és szolgálatban kötelelességzegés büntettében, ezért őt - halmazati büntetésül - 6 hónapi börtönre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Az eljárás során lefoglalt bűnjelek lefoglalását megszüntette és 1 db mobiltelefont a hozzátartozó akkumulátorral együtt kiadni rendelt, míg a mobiltelefonhoz tartozó SIM kártya megsemmisítését rendelte el. Ezen túlmenően a vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a vádlott terhére súlyosítás érdekében, hosszabb tartamú szabadságvesztés és próbaidő kiszabása érdekében fellebbezett. A vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.106/2009. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a jogi minősítésre vonatkozó rendelkezést akként módosítsa, hogy a vádlott cselekményét egységesen minősítse hivatali visszaélés büntetnének, egyben mellőzze a halmazati büntetésre utalást. A vádlott büntetését a szabadságvesztés és a felfüggesztés próbaideje tartamának felemelésével súlyosítsa, továbbá a vádlottat mellékbüntetésül fokozza le. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint a vádlott szolgálati bűncselekménye büntettként nem értékelhető, hiszen a jelentős hátrány bekövetkezésének reális lehetősége nem állt fenn. A vádlott részéről csak szolgálatban kötelességszegés vétsége elkövetése jöhetne szóba, azonban az a kialakult bírói gyakorlatra figyelemmel beleolvad a súlyosabban büntetendő hivatali bűncselekménybe.

A védő több, a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsához intézett beadványában is kifejtette fellebbezésének indokait. Ezekben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg úgy, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést pénzbüntetésre enyhítse. Másodsorban arra tett indítványt, hogy az ítéltábla katonai tanácsa az elsőfokú katonai tanács ítéletét hagyja helyben a katonai ügyészi fellebbezés elutasításával.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljár képviselője perbeszédében a katonai ügyészi fellebbezésben és a másodfokú ügyészi indítványban foglaltakat tartotta fenn.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezésében, valamint annak írásbeli indokolásában foglaltakat tartotta fenn. Kifejtette, hogy védenca a cselekmény elkövetésével nem vált méltatlanná a rendfokozat viselésére, ezért vele szemben a lefokozás katonai mellékbüntetés kiszabása nem indokolt

A bejelentett katonai ügyészi, vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott. A katonai tanács a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a bűncselekmény elkövetését beismerte, abban bűnösnek érzete magát. Beismerő vallomását alátámasztották az ügy egyéb bizonyítékai, így a rendelkezésre álló bűnügyi iratok és a tanúvallomás. Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg, az mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a jogi minősítést támadó indítványa alapos.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, részben tévedett azonban a jogi minősítést illetően. Így tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. tétele szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés büntetében is megállapította a hivatali visszaélés büntette mellett. A Kaposvári Katonai Ügyészség a B.VII. 41/2009. számú vádiratában a vádlottat a Btk.225.§-ába ütköző és aszerint büntetendő hivatali visszaélés büntetével és a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző, de az (2) bekezdése szerint minősülő és büntetendő szolgálatban kötelességszegés büntettének elkövetésével vádolta.

A Btk.348. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségét az követi el, aki ő-, ügyeleti vagy egyéb készenléti szolgálatban elalszik, szeszes italt fogyaszt, rendeltetési helyét elhagyja, vagy a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon súlyosan megszegi. A (2) bekezdés szerinti büntett akkor valósul meg, ha a bűncselekmény a szolgálatra jelentős hátrány veszélyével jár. Megállapítható, hogy a vádlott magatartásával a vétségi alakzatot kimerítette, hiszen magatartásával a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon súlyosan megszegte, amikor körletfelügyelői szolgálata során az őrzésére bízott fogvatartottnak mobiltelefont és SIM kártyát adott át. A másodfokú bíróság azonban egyetértett a másodfokú katonai ügyészség véleményével abban a tekintetben, hogy a vádlott ezzel a magatartásával az adott bűncselekmény büntetti alakzatát nem valósította meg, hiszen a mobiltelefon egyszeri átadásával még nem állt fenn a jelentős hátrány veszélye, mivel a cél, amelynek az érdekében az adott szolgálatot létesítették a fogvatartottak őrzése nem hiúsult meg, illetve annak közvetlen veszélye sem állt fenn. A halmazat kérdésével kapcsolatban pedig a Legfelsőbb Bíróság BH 1998/571. számú eseti döntésében fejtette ki azt, ha az elkövető egyetlen elkövetési magatartása a hivatali visszaélés büntettét és a szolgálatban kötelességszegés vétségét is megvalósítja, a két bűncselekmény látszólagos alaki halmazata folytán, csak a súlyosabban büntetendő hivatali visszaélés büntettének megállapítása indokolt. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottnak a rendelkező rész 1. és 2. pontjában értékelt cselekményeit egységesen a Btk.225.§-ába ütköző hivatali visszaélés büntettének minősítette.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése részben alapos, a vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben a rendelkező részben írt próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabta ki. Mind a főbüntetés tartama, mind annak végrehajtási fokozata, valamint próbaidőre történő felfüggesztése és a próbaidő tartama is törvényes, és a büntetés alkalmas a Btk.37.§-ában írt büntetési célok

elérésére. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben nem alkalmazott katonai mellékbüntetést. Ugyanis a vádlott a cselekmény jellegére figyelemmel méltatlanná vált a rendfokozat viselésére, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa nevezettet lefokozás katonai mellékbüntetésre is ítélte a Btk. 131.§-ában írtaknak megfelelően.

A másodfokú bíróság a vádlott bűnösségét egyetlen bűncselekményben állapította meg, ezért a halmazati büntetésre történő utalást mellőzte.

Az elsőfokú bíróság a lefoglalt mobiltelefon és kiegészítője tekintetében a lefoglalást megszüntette és kiadásáról rendelkezett. A nyomozati iratok között található híváslista alapján megállapítható, hogy a rendelkező részben írt SIM kártya a lefoglalt telefonnal együtt került átadásra, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezését részben megváltoztatva, a hivatkozott kártyát szintén kiadni rendelte a Be. 155.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján.

A Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

Az ítéltábla katonai tanácsa a vádlottat a Be. 338.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján kötelezte a másodfokú eljárásban kirendelt védő díjakén felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2010. február 24.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2010. február 24.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Tóth Mihályné tisztviselő